

Skarga

OTTO ZUR LINDE

Skarga

TŁUM. STEFAN NAPIERSKI

Kto słyszy wołanie pątników po nocy?
Chwieją się w płaszczach rozwianych ponad czeluścią boleści,
w bramy ciemności nurkują szarzy, znaczeni wysłańcy,
Długi orszak olbrzymów ryje morze dygocące strapienia.
Zamknij owisłe¹ twe fale, o, nocy, ponad tą ciżbą²!
Ścianę twoją mi w poprzek wypiętrz przed oblicze!
Podźwignę się oparty o stromość wierzchołka.
Wydźwignę się nad szczyt Araratu³.
Zdejmuję księżycę z kopuły niebios.
Na dachach nocy spłaszczone dłonie
mocno wyprężę. Ponad świat wszystkim
niedolę moją wykrzyczę, iż się echo załamie.
Och, piersi moje są jak brzuch rodzący!
Z warg moich rzezi trombity⁴ Sądu: gdzie spokój? spokój?
Długo huczące skargi falującego żalu toczą jęczące góry.
Wrzask przeraźliwy rygle piekiel rozwała.
Boleść rozpryskana kona z westchnieniem na głuchym przetaczaniu się nurtu,
co szepce kopule: gdzie spokój? spokój?
Biada! o, biada! Dudnienia młota o dachy świata,
gdy ramię moje odskoczy — są pukaniem w sypialni,
stukotem kropli deszczowych o szybę.
Tedy⁵ stopni tysiącem popełnę,
by między murami piwnicy przebudować mą skargę,
na słomie lecz, żebrak⁶, między szczurami i zielskiem.
Strapienie moje martwe, gdzie zbutwiał mój ból, gdzie mój gniew zadławił się o wapno
mokre.
Trwoga moja płonie krwawo w szczurzych źrenicach.
Skargo, moja skargo, pełnij, pochylona!
Pytaj niskich pułapów; padnie zapytanie głucho na tę słomę: gdzie spokój? ukojenie ciszy?
z lękiem ciężarna kobieta: to ty! ty! zadysz.

Noc, Góra

Deszcz

Cierpienie

¹owisły — obwisły. [przypis edytorski]

²ciżba — tłum, gromada. [przypis edytorski]

³Ararat — góra w dzisiejszej Turcji, na jej szczycie wg *Biblii* wylądowała Arka Noego po potopie. [przypis edytorski]

⁴trombita — długa drewniana trąba, ludowy instrument muzyczny. [przypis edytorski]

⁵tedy (daw.) — więc, zatem. [przypis edytorski]

⁶na słomie lecz, żebrak — prawdopodobnie: położyć się na słomie jak żebrak. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/skarga>

Tekst opracowany na podstawie: Liryka niemiecka, tłum. Stefan Napierski, Biblioteka Kameny, Lublin 1936

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Dorota Kowalska, Marta Niedziałkowska, Michał Król.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.